

Til § 45

Til stk. 1

Bestemmelsen i *stk. 1* vedrører grundlaget for det faglige udvalgs afgørelse af, om en *virksomhed kan godkendes som praktiksted*.

Ved bestemmelsen fastslås det, at afgørelsesgrundlaget er – og principielt alene er – uddannelsesmæssige hensyn (i vid forstand). Der kan og skal lægges vægt på, om virksomheden vil kunne gennemføre praktikuddannelse i overensstemmelse med de praktikregler, der fremgår af lovforslagets § 32, med deres angivelse af uddannelsens formål og af arbejdsområde og funktioner.

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer et krav om, at spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed kan godkendes, principielt afgøres ved en konkret vurdering. Et fagligt udvalg kan således ikke udforme faste regler for sin egen praksis, således at disse regler anvendes som fuldtud afgørende for spørgsmålet om godkendelse eller ikke-godkendelse, men derimod godt vejledende retningslinier.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen i *stk. 2* fastsætter undervisningsministeren efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet regler om det faglige udvalgs behandling af godkendelsessager, herunder regler om frister vedrørende sagsbehandlingen.

Hovedmålsætningerne for de administrative bestemmelser bør være på den ene side at sikre, at godkendelsesafgørelser træffes på et forsvarligt grundlag, og på den anden side at opnå en behandlingsmåde, der er enkel og hurtig.

Til § 46

Det foreslås i denne bestemmelse at opretholde den gældende ordning i lov om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser m.v., hvorefter en afgørelse om at nægte en virksomhed godkendelse som praktiksted kan indbringes for et *ankenævn*.

Der foreslås den ændring i den gældende ankenævnsordning, at ankenævnets formand skal være dommer – således om tilfældet hidtil har været i praksis. Endvidere foreslås en udtrykkelig lovbestemmelse om beskikkelse af stedfortrædere for de 4 medlemmer, der beskikkes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Til kapitel 7

Elevernes retlige forhold

Bestemmelserne omhandler elevernes retlige forhold, hovedsagelig i betydningen retsforholdet mellem elev og praktikvirksomhed, men også retsstillingen mellem elev og virksomhed på den ene side og skole på den anden.

Bestemmelserne er på den ene side ikke så detaljerede som lærlingelovens tilsvarende bestemmelser, men på den anden side noget mere udførlige end bestemmelserne i efg-loven og efg-retsbekendtgørelsen. Lærlingelovens ordning på dette område er et godt udgangspunkt for valget af de emner, der bør være reguleret i lovform. Der kan dog foretages en betydelig forenkling med hensyn til intensiteten i reguleringen af de enkelte emner, navnlig hvad angår regler om uddannelsesaftalers ophør.

Til § 47

Efter bestemmelserne reguleres *uddannelsen* af den *uddannelsesaftale*, der er omtalt i § 31. Eleven skal indgå en uddannelsesaftale med en virksomhed, når lovens krav til aftalens parter i øvrigt er opfyldt.

Kravet til *virksomheden* er, at den er godkendt til den pågældende uddannelse af det faglige udvalg, jf. § 38.

Kravet til *eleven* er, at undervisningspligten efter folkeskoleloven er opfyldt, jf. § 5.

Reglen om, at der skal være indgået en uddannelsesaftale, svarer til, hvad der er forudsat i lærlingeloven og efg-loven om påbegyndelse af en lærlinge- eller efg-2.dels-uddannelse. Elever, der har indgået en uddannelsesaftale, har krav på at blive optaget på skole til undervisning i overensstemmelse med reglerne for den pågældende uddannelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen i *stk. 1* om indgåelse af en uddannelsesaftale som betingelse for uddannelsens gennemførelse vedrører både de tilfælde, hvor eleven indleder sin uddannelse med praktikuddannelse, og de tilfælde, hvor eleven indleder sin uddannelse på skole og derefter skifter til praktikuddannelse som sit 1. praktikophold.

Uddannelsesaftalen skal omfatte alle uddannelsens praktik- og skoleophold, herunder en eventuel svendeprove, bortset fra den del af skoleundervisningens 1. del, der måtte ligge før 1. praktikuddannelse. Dette krav er i overensstemmelse med de gældende krav til lærekontrakter og efg-uddannelsesaftaler. Kravet er opretholdt som den almindelige hovedregel især af hensyn til elevens interesse i den størst mulige sikker-